

Προφήτης Ζαχαρίας υιός Βαραχίου, ένας μάρτυρας από την Π. Διαθήκη (Αθανάσιος Μουστάκης, Δρ Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο προφήτης Ζαχαρίας, μία ενδιαφέρουσα βιβλική μορφή του τελευταίου τετάρτου του 6^{ου} π.Χ. αιώνα, ήταν υιός του Βαραχία και εγγονός του Αδδώ.

Κύριος στόχος του έργου και των προφητικών του οράσεων ήταν η ανοικοδόμηση του ναού, ο οποίος είχε καταστραφεί μετά την άλωση της Ιερουσαλήμ από τα στρατεύματα του Ναβουχοδονόσορα το 586 π.Χ.

Ήδη ο Κύρος είχε επιτρέψει το 539 την επιστροφή από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα όσων Ιουδαίων το επιθυμούσαν. Μάλιστα, τους έδωσε την άδεια να κτίσουν και πάλι το ναό της Ιερουσαλήμ. Βέβαια, παρά την επιθυμία τους αυτό δεν είχε καταστεί δυνατό μέχρι την εποχή του κηρύγματος του πρ. Ζαχαρία.

Ο πρ. Ζαχαρίας ξεκίνησε το προφητικό κήρυγμά του το δεύτερο έτος της βασιλείας του Δαρείου Α΄, ο οποίος ανέβηκε στο θρόνο κατά το έτος 521 και βασίλευσε μέχρι το 486 που πέθανε.

Ο Δαρείος Α΄ ήταν ο Πέρσης ηγεμόνας που έστειλε δύο φορές τα στρατεύματά του να κατακτήσουν την Ελλάδα πρώτα προσπαθώντας να περιπλεύσει τη χερσόνησο του Άθω και γνώρισε την καταστροφή και έπειτα το 490 την ήττα στο Μαραθώνα.

Μοναδική τιμή στη μορφή του πρ. Ζαχαρία αποδίδει η ευθεία αναφορά του Κυρίου σε αυτόν. Η αναφορά αυτή καταγράφεται στο ευαγγ. του Ματθαίου κεφ. 23 στίχος 35. Ο Κύριος απευθυνόμενος στους φαρισαίους και στηλιτεύοντας την υποκρισία τους, τους χαρακτηρίζει «ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν» και σημειώνει ότι όλους τους προφήτες που απέστειλε προς αυτούς ο Θεός για να τους συνετίσουν, να τους κατευθύνουν και να τους στηρίξουν, τους δολοφόνησαν με τον ένα ή τον άλλο

τρόπο. Ολοκληρώνοντας τα λόγια του και πριν αναφερθεί στην προφητεία για καταστροφή της Ιερουσαλήμ, λέει ότι θα πέσει επάνω τους το αίμα κάθε δικαίου ανδρός που φόνευσαν από τον Άβελ μέχρι τον Ζαχαρία, τον υιό του Βαραχία, «ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου». Η αναφορά αυτή είναι πολύ γνωστή καθώς η σχετική περικοπή περιέχεται στον όρθρο της Μεγάλης Τρίτης και διαβάζεται στους ναούς μας το απόγευμα της Μεγάλης Δευτέρας.

Από την Παλαιά Διαθήκη δεν γνωρίζουμε το περιστατικό αυτό, καθώς το προφητικό βιβλίο του Ζαχαρίου δεν αναφέρεται στο τέλος του προφήτου. Από την αναφορά του Χριστού διαπιστώνουμε ότι ο πρ. Ζαχαρίας δολοφονήθηκε στον αύλειο χώρο του ναού της Ιερουσαλήμ, όχι του Σολομώντα, αλλά του ναού που κτίσθηκε μετά την επιστροφή από τη βαβυλώνειο αιχμαλωσία. Κοιτώντας προς την είσοδο του ναού δεξιά υπήρχε το θυσιαστήριο και αριστερά η δεξαμενή από την οποία έπαιρναν νερό για τους καθαρμούς και τις λοιπές ανάγκες του ναού. Ο ναός αυτός δεν ήταν πολυτελής και μεγάλος όπως αυτός που είχε οικοδομήσει ο Σολομών και αργότερα ο Ηρώδης. Στον ναό αυτόν κήρυξε ο Χριστός και καταστράφηκε από τους ρωμαίους στρατιώτες του Τίτου, που κυρίευσε την Ιερουσαλήμ το καλοκαίρι του 70 μ.Χ., εκπληρώνοντας σχετική προφητεία του Κυρίου.

Το βιβλίο του πρ. Ζαχαρίου αποτελείται από 14 κεφάλαια και περιέχει πολλές προφητείες που στόχο έχουν να πείσουν τους συγχρόνους του ότι πρέπει να προχωρήσουν σε αποκατάσταση του ναού, του τόπου κατοικίας και λατρείας του αληθινού Θεού.

Τα οράματα του προφήτου ξεκινούν το δεύτερο έτος της βασιλείας του Δαρείου Α΄ και παρά την οργή που διακατέχει τον Κύριο για την απιστία των προγόνων του, το μήνυμα που μεταφέρει είναι μάλλον θετικό και αισιόδοξο.

Στο διάλογο που έχει ο πρ. Ζαχαρίας με τον Κύριο του αποκαλύπτεται ότι τα 70 έτη που ο Ισραήλ υφίσταται δεινά έχουν σβήσει την οργή Του. Η αγάπη Του για την Ιερουσαλήμ, εξάλλου, είναι τόσο μεγάλη που όχι μόνο θα αποκαταστήσει το ναό, αλλά θα καταστρέψει τα έθνη που υποδούλωσαν τον λαό του, γιατί το μίσος τους ξεπέρασε κάθε όριο και η ζημιά που επέφεραν σε αυτόν είναι μεγάλη.

Η στάση του Κυρίου δεν αλλάζει ούτε στο δεύτερο ούτε στο τρίτο όραμα. Οι εχθροί της, παρά τη δύναμή τους θα νικηθούν. Η πόλη πρέπει να μείνει ατείχιστη, καθώς ο ίδιος ο Κύριος θα είναι το τείχος και ο προμαχώνας που θα την προστατεύει: «ἔσομαι τείχος πυρός κυκλόθεν» (Ζαχ. 2:9).

Με τη στήριξη του Θεού ανασταίνεται η λατρεία του ναού της Ιερουσαλήμ και

άγγελος Κυρίου καθαρίζει και τοποθετεί επικεφαλής αυτής τον αρχιερέα Ιησού. Με άλλο όραμα αποκαθίσταται και η βασιλική εξουσία έτσι ώστε ο Ισραήλ να πορευθεί στο μέλλον αυτόνομος και μέσα στη χάρη του Κυρίου.

Ενδιαφέρον έχει ο ενθαρρυντικός λόγος που ο Θεός δια του στόματος του προφήτου απευθύνει προς τον Ζοροβάβελ, ο οποίος είναι ο ηγέτης του Ισραήλ εκείνη την περίοδο, καθώς ο Κύρος σε αυτόν είχε δώσει την άδεια για επιστροφή των εξορίστων και αυτός ηγήθηκε της πορείας τους, και η διαβεβαίωση ότι όχι μόνο θεμελίωσε τον νέο ναό, αλλά αυτός θα τον αποπερατώσει.

Η προφητεία τούτη είναι πολύ σημαντική για τους Ιουδαίους, καθώς -αν και κάθε στιγμή απέρριπταν το Θεό και το λόγο Του- πάντοτε, στο βάθος της ψυχής τους είχαν τη βεβαιότητα ότι Εκείνος ποτέ δε θα τους εγκαταλείψει, αλλά πάντοτε θα τους στηρίζει και θα τους προστατεύει από τους εχθρούς τους.